ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

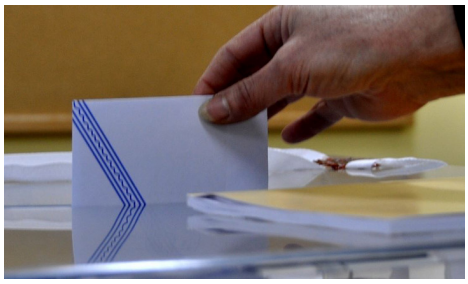

Παναγιώτης Μαυροειδής*

Σύμφωνα με πληθώρα επιφανειακών πολιτικών προσεγγίσεων, ο κόσμος είναι τελικά είτε βαθιά συντηρητικός, είτε εξαιρετικά αφελής ώστε να πέφτει θύμα της προπαγάνδας των ελεγχόμενων από τη ΝΔ μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Πολλοί κουνούν, δήθεν έκπληκτοι και αγαναχτισμένοι, το δάχτυλο.

Ωστόσο, το εκλογικό αποτέλεσμα αποτέλεσε μια ηχηρή και οδυνηρή διάψευση για όσους θεωρούν ότι η όξυνση των κοινωνικών προβλημάτων και δυσαρέσκεια, οδηγούν αναπόδραστα σε κάποια αριστερόστροφη δυσαρέσκεια: «Όπως το ώριμο φρούτο πέφτει, έτσι και τα ‘’άμεσα’’ προβλήματα χωρίς πολιτικολογίες θα οδηγήσουν στη φθορά της κυβέρνησης». Και ήρθαν 20 μονάδες διαφορά υπέρ μιας μαύρης ΝΔ, ανάσταση ενός ΠΑΣΟΚ ως κόμματος «παντός καιρού και κανενός προγράμματος», πανσπερμία ακροδεξιών, θρησκόληπτων, εθνικιστικών και ψεκασμένων ρευμάτων, με άφθονη τροφοδοσία από πρωτοφανή πτώση του ΣΥΡΙΖΑ!

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μιλούσε πάντα για τις καταστροφικές συνέπειες της εκλογικής αναμονής. Επέμενε να προβάλλει την ανάγκη για εργατική, ανατρεπτική αντιπολίτευση. Όχι μόνο με την έννοια της μαχητικότητας του «δρόμου», αλλά και με την έννοια της αντικαπιταλιστικής κατεύθυνσης, της άλλης προοπτικής.

Αυτό που καταγράφηκε στο αποτέλεσμα δεν είναι κυρίως τα αυτογκόλ του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά το επιστέγασμα μιας συντηρητικής και συστημικής λογικής που έχει ηγεμονεύσει τις τελευταίες δεκαετίες στο ευρύ χώρο της αριστεράς και έρχεται από το παρελθόν: «ας ενωθούμε πάνω σε ένα ελάχιστο πρόγραμμα που συμφωνούμε, για να πετύχουμε κάποια πράγματα και άμεσα, ιδανικά μέσω μιας κυβέρνησης και βλέπουμε». Και ενόσω υπόσχονταν τα «λίγα και στο χέρι» οι «αριστερές» κυβερνήσεις έπρατταν τα «πολλά και τα μεγάλα», σύμφωνα με τα συμφέροντα της αστικής τάξης.

Στην πραγματικότητα, με αυτή τη γραμμή της «ενότητας» με τα κριτήριο τελικά της

«κυβερνησιμότητας», συμβαίνουν (όχι μόνο στην Ελλάδα) πολλαπλές μετατοπίσεις «προς τα δεξιά»:

Πρώτο: Σε μια γενική εικόνα όπου ο πυρήνας της πολιτικής που θα ασκηθεί είναι περίπου ίδιος, το προβάδισμα το έχει ο διαχειριστής που θα μοιράσει «χάντρες» στους ιθαγενείς. Σε ένα πλαίσιο συμφωνίας για κατάπτωση των ενιαίων, συλλογικών δικαιωμάτων, οι «εντοπισμένες» πολιτικές ελεημοσύνης μιας κατακερματισμένης κοινωνίας σε «ευάλωτες» νησίδες, διαμορφώνουν ένα άκρως ελεγχόμενο υπόβαθρο, συντηρητικής πρόσληψης της πραγματικότητας.

Δεύτερο: στο επίπεδο του πολιτικού συστήματος γενικά, σε συνθήκες ακριβώς όπου «αριστερά», «κεντροαριστερά» και «ευρωπαϊστές», βάζουν μαζί δάχτυλο στο μέλι και εφαρμόζουν νεοφιλελεύθερες πολιτικές (με ακραίο παράδειγμα το βαρύ μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ) δημιουργείται χώρος για την ακροδεξιά κάλπικη «αντισυστημικότητα».

Τρίτο: στο επίπεδο της αριστεράς, υπαρκτές δυνάμεις της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς εγκαταλείπουν κάθε φιλοδοξία ανεξάρτητης συγκρότησης από τις διαφορετικές όψεις της αστικής πολιτικής και στριμώχνονται στην ουρά της σοσιαλδημοκρατίας τύπου Μελανσόν, Λούλα, Σάντερς.

Εν κατακλείδι: Όταν δεν προβάλλεται, στον τρέχοντα πολιτικό χρόνο, συνολικά διαφορετική πολιτική εναλλακτική, η «προτίμηση» ρέπει προς αυτόν ο οποίος αφενός κρατάει το «μαχαίρι» μιας όλο και πιο αυταρχικής εξουσίας και αφετέρου έχει και το «πεπόνι» με τα κουπόνια της ελεημοσύνης. Ας ρίξουμε μια ματιά και στην Τουρκία του Ερντογάν για να δούμε ανατριχιαστικές ομοιότητες με μας...

Η πρωτοφανής νίκη της ΝΔ και ο αρνητικός συνολικά συσχετισμός, είναι δίδυμος αδερφός της στρατηγικής ήττας της ευτέλειας της έννοιας της αριστεράς, της αντιπολίτευσης και της ρήξης που με παράλληλους αλλά όχι ασύμβατους πολιτικούς όρους έθεσαν Τσίπρας και Βαρουφάκης: Από τη μια, αποδοχή πλαισίου αστικής πολιτικής, καπιταλιστικών κερδών, ΕΕ και ΝΑΤΟ και από την άλλη ευκολίες του τύπου «Μητσοτάκης ΑΕ».

Ειδικά η εικόνα του ΣΥΡΙΖΑ ήταν η απόλυτη «ξενέρα». Στο μεν κοινωνικο-οικονομικό ζήτημα, δήλωση ότι «ξέρουμε καλά (να φορολογούμε και) να βάζουμε στην άκρη 37 δις, ενώ ο Μητσοτάκης τα χάλασε αλόγιστα». Στη δε πολιτική πλευρά, προκλητική καταφυγή στην κληρονομιά τόσο του «καλού ΠΑΣΟΚ του Παπανδρέου της αλλαγής» όσο και της «σοβαρής συντηρητικής παράταξης του Καραμανλή»!

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν μπήκε στη λογική έκπτωσης της ανατρεπτικής αριστερής πολιτικής.

Αν είχε μπει και αν είχε μπει το σύνολο της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς, πριν από όλα σε εκείνη την εκδοχή της «ενότητας υπό τον ΣΥΡΙΖΑ», στο όνομα της «αριστερής κυβέρνησης» (2012-2015), όχι μόνο δε θα είχαμε τη δύναμη να παίξουμε πρωταγωνιστικό ρόλο για να μπουν οι φασίστες στη φυλακή, αλλά ας μη συζητήσουμε καλύτερα τι πολιτικό ρόλο θα είχαν οι φασίστες σήμερα. Και αν αυτό μας φαίνεται υπερβολικό, ας ρίξουμε μια ματιά στην Ιταλία όπου κυβερνάει η Μελόνι. Καθόλου άσχετη εξέλιξη από το γεγονός ότι έτρεξε σύμπασα η αριστερά και «αριστερά» της χώρας να συνδράμει κυβερνήσεις τύπου Ντράγκι ή Πρόντι.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ προέβαλε σε αυτές τις εκλογές, όπως θα κάνει και στις επόμενες εκλογικές μάχες την επείγουσα ανάγκη της άλλης αριστεράς, της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς.

Ο «κόσμος», δεν είναι γενικά «συντηρητικός». Δεν ξεχνάμε τις διαδηλώσεις για το έγκλημα των Τεμπών. Άλλωστε, καταγράφηκε και παράλληλη τάση ριζοσπαστικοποίησης προς τα αριστερά, μεταξύ των άλλων και με σημαντική άνοδο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Κυρίως πρέπει να δούμε ότι ο εργατικός και λαϊκός κόσμος είναι πολιτικά άοπλος απέναντι στον πιο φονικό καπιταλισμό όλων των εποχών. Συντηρητισμός στην αριστερά είναι ακριβώς η άρνηση των ανατρεπτικών πολιτικών στόχων σήμερα .όπως το πλήγμα στην καπιταλιστική ιδιοκτησία ή η έξοδος από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Συντηρητισμός είναι η απεμπόληση μιας νέας απελευθερωτικής κομμουνιστικής προοπτικής. Χωρίς ορίζοντα προσδοκίας, χωρίς προβολή στο μέλλον, είναι «μονόδρομος» η αναζήτηση στο παρελθόν. Οι άνθρωποι αλλάζουν μέσα σε ένα κίνημα, «μεγαλύτερο από τους ίδιους». Διαφορετικά, η δυστοπία του ατόμου που «απειλείται» διαρκώς από τους «άλλους», βρίσκει ψευδοδιέξοδο σε ένα ψευδές συλλογικό, τύπου «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια».

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπαίνει στη μάχη με αυτοπεποίθηση. Διπλός στόχος: Διαμόρφωση Εργατικής Ανατρεπτικής Αντιπολίτευσης-Ενίσχυση αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς.

*Μέλος της ΠΕ του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Πηγή: efsyn.gr